

JUDR. WEIS: MRNA VAKCÍNY PROTI COVID-19 NIE SÚ VAKCÍNY, ALE GÉNOVÝ EXPERIMENT. IDE O VOJNOVÉ ZLOČINY SPADAJÚCE POD NORIMBERSKÝ ETICKÝ KÓDEX

- CZ24 News | 15. června 2021

Vakcíny proti Covid-19 sa aktuálne nachádzajú celosvetovo v tretej fáze testovania pripomína v rozhovore pre portál 40plus advokát JUDr. Peter Weis.

Nieko sa tu snaží vytvoriť dve skupiny ľudí. Jednu s väčšími právami, než má mať tá druhá. Úlohou advokátov je hovoriť in medias res (priamo a k veci). Opierať sa o fakty a zákony. Pretože zákony sú na to, aby sa dodržiavali. Ako to je ale v prípade pandémie a dodržiavania zákonov? A sú vakcíny po právnej stránke v poriadku? Aj na to som sa pýtala advokáta Petra Weisa.

Vy o vakcínach rozprávate ako o experimentálnych látkach. Tieto sa však aplikujú celosvetovo. Myslíte, že si to môže svet dovoliť? Hazardovať so zdravím ľudí? A prečo by to svet robil?

Vakcíny proti Covid-19 sa aktuálne nachádzajú celosvetovo v tretej fáze testovania (podľa pravidiel FDA). Existuje rozdiel v legislatívnom poňatí pojmu „vakcína“ na území Európskej únie, avšak forma nemení obsah pojmu, a to platí tak pre vedu, ako aj pre právo. Nazývať tieto látky vakcínami je minimálne sporné, nakoľko nespĺňajú základné legislatívne podmienky, aby mohli byť vôbec vakcínami nazývané. Marketingovo však pojem vakcína znie určite bezpečnejšie ako trebárs experimentálna génová terapia, ktorú by ste nepodstúpili, aj keď by vám zaplatili.

Vakcína je sloboda znie určite lepšie ako trebárs Génová terapia oslobodzuje. Ľudia, ktorým sa tieto látky podávajú, sa zúčastňujú experimentu (fázy testovania látok a reportovania vedľajších účinkov) a situácia je z právneho pohľadu dosť podobná tej, ktorú sme zažili pri celoplošnom testovaní. To bolo evidentne plánované ako vedecký experiment, financované ako vedecký experiment zo zahraničia a ukončené publikovaním vedeckých prác v časopisoch medRxiv a Science, t. j. dokončené ako vedecký experiment. Toto je aj predmetom nášho podania na Medzinárodný trestný súd (ICC) v Haagu.

Stav, v akom sa aktuálne svet nachádza aj z pohľadu práva by sa asi najlepšie dal vyjadriť citátom Alberta Einsteina v znení: *Svet riadia tri veľké sily - ľudská hlúposť, strach a chamtivosť.*

Ako je známe, vy ste sa obrátili aj na súd v Haagu. A nie ste sám. Podobne urobili aj Dáni a Nóri. O čom tie podania presne sú a myslíte si, že máte šancu na úspech?

Ak by sme si nemysleli, že šancu na úspech má, návrh do Haagu na Medzinárodný trestný súd by sme nepodali. A aktuálne finalizujeme ďalšiu časť podania. Spolu s ňou zašleme trestnému súdu množstvo konkrétnych rozpracovaných negatívnych prípadov, ktoré nám nahlásili obyvatelia Slovenska. Je ich už viac ako sto a priebežne pribúdajú.

Prípady sa týkajú apartheidu na zdravotnom základe a diskriminácie skupiny občanov v rôznych situáciách (napr. zamedzenie vstupu do obchodov bez testu, prekročenie štátnej hranice, neposkytnutie základnej zdravotnej starostlivosti bez testu, ukončenie pracovných pomerov netestovaných a pod.). A to všetko napriek tomu, že testovanie bolo deklarované ako dobrovoľné, avšak fakticky (pri neúčasti) bolo nepopierateľne sankcionované.

Sankcionovanú falošnú dobrovoľnosť nemožno nazvať inak ako právnou povinnosťou. Opäť sa teda dostávame k tomu, že zmena formy nezmení obsah. Aj Archimedes vedel, že ak med' natrieme zlatou farbou, nestáva sa celá tehlička zlatou.

Podanie do Haagu bolo krajným právnym riešením a v zásade sa mu dalo predísť, pokiaľ by si slovenské orgány činné v trestnom konaní riadne plnili svoje zákonné povinnosti a boli by zasiahli voči organizátorom akcie Spoločná zodpovednosť riadne a včas.

Práve nezasiahnutím sa iba rozšíril okruh podozrivých osôb a skutkov, čo viedlo k potrebe riešiť tento problém až na medzinárodnej úrovni. Vnútroštátna úroveň zlyhala a existujú indície, že zlyhanie malo organizovanú podobu a obzvlášť zavrhnutiahodné ciele.

Prvá časť podania sa týkala celoplošného testovania, ktoré podľa signatárov porušilo jednak Norimberský etický kódex, a tiež Oviedský dohovor, ktorými je Slovenská republika viazaná. Tým je, podľa nás, daný právny základ pre stíhanie zločinov proti ľudskosti a vojnových zločinov niektorých predstaviteľov exekutívy Slovenskej republiky a ďalších osôb, smerujúcich voči vlastnému obyvateľstvu. Je tu vysoká pravdepodobnosť, že organizácia pomyselnej protiprávnej činnosti siaha aj mimo hranice Slovenskej republiky.

Dôkazy o existencii medzinárodného prvku dokladajú najmä precízne podania Dánov a Nórov.

Tvrdíte, že mnohí ľudia, ktorí sa dávajú očkovať dostávajú placebo. Je táto informácia overená? Ak je to tak, potom ale môžu šíriť nákazu a dostať Covid-19 za rovnakých podmienok ako neočkovaní. Je to v poriadku? Ako sa to potom bude vyhodnocovať, keď náhodou zomrú?

V rámci pravidiel FED, a v podstate v rámci väčšiny sveta, je to nanajvýš pravdepodobné, nakoľko

tam sú vakcíny v režime núdzového použitia (tzv. EUL). Pokiaľ by totiž neexistovala žiadna kontrolná skupina pri vykonaní dvojito zaslepenej štúdie, ktorá by placebo dostávala, nebolo by pravdepodobne možné 3., resp. 4. fázu testovania ukončiť. Je to, samozrejme, hypotéza na základe znalosti bežných postupov. Tak by sa, pochopiteľne, tieto „vakcíny“ nemohli nikdy plne povoliť a ostali by vo svojej experimentálnej fáze.

Ako som už povedal, v rámci Európskej únie sú pravidlá Európskej liekovej agentúry (EMA) formálne iné a zameriavajú sa najmä na reporting vedľajších účinkov, čo z nich však nerobí iné látky, aké sa používajú napríklad na území USA.

Oficiálny naratív hovorí, že vakcína nezabraňuje šíreniu ochorenia, iba zmenšeniu vírusovej nálože a údajne aj zmierneniu priebehu choroby. To znamená, že vakcinovaní môžu chorobu pokojne ďalej šíriť a aj sa sami nakaziť.

Aktualizované 15.06.2021: Nie je možné na tomto mieste rozpísať všetky koncepty testovania, ktoré vo svete prebiehajú a môžu prebiehať. Veľa odpovedí si môžu čitatelia nájsť v článku <https://odbornakomisnia.sk/covid-19/klinicke-skusanie-vakcin-co-nam-v-ramci-informacnej-kampane-nepovedali/>, ktorý pojednáva aj o priebehu bežného testovania vakcín.

Je podľa predošlej otázky teda v poriadku, že očkovaní dostávajú výhody a nemusia sa testovať? Nebudú potom šíriteľmi nákazy práve oni? Čo to celé značí z hľadiska práva?

Isteže nie. Práve naopak, očkovaní sa znížením vírusovej nálože môžu stať prenášačmi bez zjavných symptómov choroby, t. j. navonok nevyzerajú chorí. Doteraz bolo napr. podľa metaštúdie, vykonanej na cca 10,6 milióna ľudí, dokázané, že asymptomatický prenos sa rovná limitne nule. Odteraz pri očkovaných vzniká významné doposiaľ neexistujúce riziko, že očkovaní môžu po návrate z dovolenky bezpríznakovo nakaziť iných (očkovaných aj neočkovaných).

Preto je nanajvýš otázne, prečo sa prebiehajúce kampane za očkovanie nevenujú práve tomuto faktoru rovnako ako napríklad existencii tzv. bunkovej imunity. Pokiaľ by sme mali napríklad čísla o aktuálnej úrovni bunkovej imunity v bežnej populácii, nemuseli by sme pravdepodobne očkovať vôbec (stačí totiž úroveň cca 20 %). O zvýšenom riziku šírenia mutácií u očkovaných alebo riziku vzniku syndrómu ADE sa takisto nehovorí, pritom ide o také závažné informácie, pre ktoré by sa možno prevažná časť už zaočkovanej populácie zrejme zaočkovať ani nedala.

Úmyselné zamlčovanie alebo potláčanie takýchto informácií zo strany úradov a médií považujem za jeden z dôvodov, prečo reálne nedochádza zo strany očkovaných k udeleniu tzv. informovaného súhlasu pri očkovaní, ktoré je spôsobilé vyvolať právne účinky.

Čo podľa vás presne znamená, že nedochádza k udeleniu informovaného súhlasu?

Dobrovoľný súhlas osoby je absolútne nevyhnutný. To znamená, že dotknutá osoba musí byť 1. právne spôsobilá dať súhlas a 2. musí byť v postavení, v ktorom má moc vykonávať slobodné rozhodnutia, a to bez ovplyvňovania akýmkoľvek násilím, podvodom, klamstvom/zavádzaním, hrozbami, prehánaním či inou skrytou/záludnou podobou obmedzovania alebo donucovania. A to sa nedeje, deje sa pravý opak.

Musí mať tiež dostatočné poznanie a pochopenie podstaty predmetnej záležitosti, čo jej umožní urobiť informované a vedomé rozhodnutie. Takéto rozhodnutie sa nedá dosiahnuť odkazom na webové sídlo úradu.

Naopak, vyžaduje si to, aby bol účastník pokusu pred prijatím súhlasného rozhodnutia oboznámený s povahou, trvaním a účelom zdravotného výkonu (ktorý sa, mimochodom, z mne nepochopiteľných

dôvodov nazýva -minimálne v Banskej Bystrici- diagnostickým úkonom) so spôsobmi a prostriedkami, ktoré majú byť pri úkone použité, so všetkými nepríjemnosťami a nebezpečenstvami, ktoré možno odôvodnene očakávať, ako aj s účinkami na svoje zdravie alebo osobnosť, ktoré možno nastanú kvôli jeho účasti na tomto úkone (v krátkej aj dlhšej budúcnosti).

Povinnosť a zodpovednosť presvedčiť sa o tejto akosti súhlasu s účasťou na úkone (pri deťoch u zákonných zástupcov – rodičov) leží na pleciach každého jednotlivca, ktorý daný úkon navrhuje, riadi alebo sa na ňom podieľa. t. j. lekára. Je to osobná povinnosť a zodpovednosť, ktorú nemožno beztrešne preniesť na iného.

Preto budeme v blízkej dobe určite svedkami mnohých sporov a trestných oznámení voči konkrétnym lekárom, ktorých pacienti po očkovaní zomreli, alebo utrpia vážne vedľajšie účinky. Je to len otázka času. Z tejto zodpovednosti sa nedá vyviniť.

Informovaný súhlas (tak ako v tomto prípade), ktorý sa iba nazýva informovaný súhlas, nespĺňa ani formálne ani materiálne požiadavky na takýto súhlas.

Pán Weis, na záver sa chcem spýtať, ako sa pozeráte na to, že vás chce advokátska komora takpovediac RIEŠIŤ za diskrimináciu v súvislosti so zákazom vstupu pre zaočkovaných?

Advokátska komora sa v médiách hlavného prúdu vyjadrila iba vo vzťahu k možnému zneváženiu dôstojnosti advokátskeho stavu. Vec sa má však presne naopak. Kto iný, ako zástupcovia právnických profesií, má biť na poplach a vyvolávať dôležité celospoločenské diskusie práve v čase, keď reálne neexistujú účinné a rýchle prostriedky nápravy v rámci vnútroštátneho súdneho systému? Ide o materializáciu profesijnej cti a de facto o našu základnú povinnosť.

Advokát práve preto, že je znály práva a vie, čo a kedy od systému možno očakávať, sa nemôže spoliehať na stav, kedy najprv dôjde k zaočkovaniu detí od 12 rokov a až po tom, ako nastane predvídaná zdravotná komplikácia, začne riešiť náhradu škody. Ak ide o deti, ide o všetko. Deti nenahradia žiadne peniaze, ani keby FED tlačil peniaze celý rok iba pre jednu rodinu. Vedecké štúdie, ktoré neprestajne sledujem, nasvedčujú tomu, že uvažujem správne.

Navyše, snaha o ochranu zdravia zamestnancov a vedenia spoločnosti na základe konkrétnych informácií, ktoré máme k dispozícii, nezakladajú žiadnu formu diskriminácie, a to som ochotný a schopný s poukazom na aktuálnu úroveň vedeckého poznania a zaznamenaných konkrétnych prípadov v rámci akéhokoľvek konania preukázať.

Naopak, očakávam, že komora bude aktívne (ako v iných prípadoch v minulosti) riešiť verejne vyslovené a šírené hodnotiace výroky kolegov advokátov, ktorí sa vyjadrili k mojej osobe v postavení advokáta, hoci im to advokátske predpisy vyslovene zakazujú, čím poškodzujú dobré meno nášho advokátskeho stavu (odhliadnuc od toho, že to považujem za neprofesionálne a nekolegiálne konanie z ich strany).

Rozhovor pripravila: Martina Valachová

Zdroj: <https://www.infovojna.sk/>